

Beste Albin vaarders,

Albin Dag 2011, het eerste lustrum, de vijfde maal.....

en een groot succes!!!!

Op verzoek van velen hebben we ook dit jaar nog een keer De Koenen in Amsterdam, aan de nieuwe Meer, als locatie gekozen. Het is inmiddels bekend terrein, de accommodatie is prima en de catering goed. Over de drank maar niet te spreken, want voor de prijsjes die hier geteld worden komen we nergens anders ooit nog aan bod.....

Al op de donderdag voor het weekend liepen de eerste boten binnen, 's avonds waren al zes deelnemers aanwezig. De waarnemend havenmeester had hiedoor een klein probleem, want hij had niet gerekend op zoveel gasten, temeer omdat er een grote groep andere watersporters uit Alphen aan de Rijn te gast waren. De haven lag dus bomvol, maar alles past, en de gezelligheid begon toen dus al. Vrijdag stroomde de rest van het gezelschap binnen en tegen het eind van de middag was de Albin vloot compleet. Bekende gezichten, maar ook een aantal nieuwe gezichten, erg leuk. En een Albin 82 er bij, dat was natuurlijk weer heel wat stof tot spreken en ook kijken. De Albin die op de waterkaart gezien de grootste afstand moest overbruggen was de Lycka van Gatse en Riny Boschma uit Lemmer, echter de grootste afstand is afgelegd door Inge van de Bacquideux, die via een grote omweg naar Amsterdam kwam, simpelweg omdat de Yssel af beter gaat dan de Yssel op. Wat een teleurstelling voor Riny.....meerdere mensen noemden hun boot nog steeds "de boot van Arthur". Maar, door de vrolijke benadering van Riny en Gatse is die betiteling nu wel verdwenen. Arthur prijsde zich overigens gelukkig om nog even aan boord te zijn en een stukje te varen.

Vrijdag avond het bekende palaver, waar Arthur probeerde het kort te houden.....ahum!! Het bleek echter dat zijn toelichting op de volgende dag, samen met Maarten, wel vruchten afwierp want.....

Op zaterdag stipt om 09.00 uur lagen alle boten op de plas, klaar om te vertrekken. Na een groepsfoto gemaakt door Inge vertrokken we, in colonne, richting het gemaal in Cruquius. Een vlekkeloze tocht, geen enkel probleem, bruggen gingen zonder pardon open (met dank aan het voorbereidende werk van Maarten) en dus waren we

keurig op tijd in Haarlem. Ook in het gemaal ging alles prima, een leuke film werd vertoont, en de 2 rondleidingen verliepen goed, zij het, dat de ene wel wat langer duurde dan de andere; een deel van het gezelschap mocht al een kwartier eerder genieten van de zon, die volop scheen, terwijl de andere groep nog tot in detail de eigenschappen en mogelijkheden van het gemaal te horen kreeg.

Exact half twee vertrok de vloot weer, terug naar De Koenen, waar we rond vijf uur weer aanmeerden. Gezelligheid troef, dat was toen verder het sleutelwoord! En een buffet, verzorgd door een aantal vrijwilligsters van De Koenen, gebaseerd op Zweedse eetideeën, welk klonk als een klok. Waren er toch nog op-of aanmerkingen, (wie de schoen past trekt hem aan) waren die volledig ongegrond want de buffettafels werden aldoor aangevuld met als eindresultaat dat er behoorlijk veel overbleef, terwijl iedereen zich zeer tegoed had gedaan. Prijs-kwaliteit eigenlijk buiten verhouding, voor een relatief luttel bedrag zoveel lekkers op tafel!! Koffie na, en borrelen maar! Wat zei ik? Gezelligheid troef, inclusief pianospel (op een wel wat valse piano....) en zang!! Zo moet het zijn.

De kleine uurtjes, toen de bar al gesloten was?? Op meerdere Albins brandde het licht nog lang!!

Zondag ochtend een gezamenlijk ontbijt, de uitsmijter, letterlijk en figuurlijk!! Ook hier met dank aan Maarten, die zich als een heuse ober liet gelden! Het is niet voor niks dat Maarten de titel MVA draagt...en bedenkt u maar eens wat dat zou kunnen betekenen.....

Al met al, een zeer geslaagde vijfde Albin Dag! Alleen maar lof aan alle deelnemers en de organisatie en gastvrijheid van De Koenen. Een woord van dank van de organisatoren aan Mirjam en Ruud, die dmv een inzameling voor de drie heren ieder twee flessen wijn presenterden.

Voor 2012 is besloten de koers naar de Biesbosch te leggen, om daar eens te kijken.

Tot 2012, de details verneemt u.
Arthur Maarten John

DE PEN 1: Een verhaal van Riny & Gatse Boschma

Van sluizen en varkensvlees

Hoe lang kan iemand weerstand bieden aan iets dat hij in zijn hart eigenlijk helemaal niet wil, maar waartoe hij op de een of andere onweerstaanbare, maar niettemin niet minder noodlottige wijze toch wordt gedwongen. Onweerstaanbaar, maar noodlottig.

Bij Bastiaan van Weezel - zeg maar Bas - had dat op de kop af zevenendertig jaar geduurd. Zevenendertig jaar had zijn vrouw Corry hem ervan weten te overtuigen dat varen 'niet zijn ding' was. Maar als hij dan weer eens vanaf de walkant zwaaide naar een langsvarend schip, sloopje, boot, of bootje - gewoontegetroouw of gewoon, omdat de opvarenden ook naar hem zwaaiden - knaagde er iets aan hem. Alsof zijn leven zonder boot toch niet helemaal volledig was. Terwijl boten zich ten enen male voortbewegen door het water en hij van huis uit niets, maar dan ook helemaal niets, had met water. Hij kon niet eens zwemmen en dat leek hem toch wel het minste dat men van iemand mocht verwachten die zich op het water dacht te gaan wagen.

Maar nu was het er dan toch van gekomen. Hij had een boot gekocht. Nou boot, zeg maar bootje. Want dat deed ieder andere eigenaar van een vergelijkbaar formaat ook die zijn aanwinst zag liggen. Het had ook nogal even geduurd voor de eerste vaartocht zou worden gemaakt. 'Zijn maidentrip', noemde Corry het. Lichtironisch, maar toch met iets van spanning in haar stem. Het was hun niet eens tegengevallen moesten ze beiden bekennen. Het was wel leuk. 'Ontspannend,' noemden de andere bootjesmensen dat. Maar zover waren ze nog niet. Wel spannend, maar het 'ont-' moest nog komen.

Van lieverlede begon hij zich voor de geschiedenis van het sloopje te interesseren. Het bleek van Zweedse makelij. Goh, Zweeds. Dat klonk degelijk Volvo's waren toch ook van Zweedse makelij? Er bleek zelfs een club van te bestaan. Hij wist eerst niet wat hij zich daarbij voor moest stellen, maar hij ontdekte dat de leden allemaal in zo'n zelfde exemplaar voeren. Er werd zelfs een weekend georganiseerd waar de diverse eigenaren elkaar konden ontmoeten en ervaringen zouden kunnen uitwisselen. Dat laatste leek hem nauwelijks mogelijk. Zijn ervaring was immers nog nul komma nul, maar het elkaar ontmoeten leek hem wel gezellig.

Zich van geen kwaad bewust en gespeend van iedere vorm van deskundigheid, hadden zij nietsvermoedend het ruime sop gekozen. Het bleek nog een hele onderneming, want het sop was toch wel heel erg ruim. Onderweg moesten ze zelfs een paar sluizen nemen. Die vakterm hoorde hij later tijdens het gezelligheidsweekend. Een sluis nam je. Voorlopig echter, nam de sluis hem. Je lag, met in zijn ogen vele tientallen allemaal veel grotere schepen, in een soort steeg die hooguit ruimte bood aan het halve aantal dat zich naar binnen perste. Tot overmaat van ramp zaten er grote deuren aan de voorkant en werd de steeg ook achter hen afgesloten. De steeg liep dan vol of juist leeg, maar in beide gevallen wou hun 'Bacootje', zo had hij hun aanwinst naar zijn favoriete drankje en tegelijk hun beider voornamen genoemd, alles behalve stilliggen.

In de tweede sluis ontdekten zij, dat ze gelukkig niet de enige stuurliu waren die hun op hol geslagen, wild steigerende paarden slechts met de grootst mogelijke moeite in bedwang wisten te houden. Het leverde de eerste kras op, maar ook een troostvolle gedachte: er waren meer die het vak nog niet tot in de finesses beheersten.

Het weekend zelf bleek een succes. Ze ontmoetten allemaal gelijkgestemden en dat stemde tot vreugd. Het weer werkte ook mee, zei men. Dat het ook anders kon, ontdekten ze later pas.

Er was van alles georganiseerd en natuurlijk moesten alle bootjes worden bekeken. Zo gelijk en tegelijk zo verschillend.. Ze vonden het allemaal heel interessant en er werden vriendschappen gesloten. Voor het leven, zei men. Maar daarvoor waren ze nog teveel leek,

leek hen zelf. Maar de dagen waren omgevlogen. Dat realiseerden zij zich pas toen het ogenblik van vertrek was aangebroken. Ze lagen daar zo vredig met elkaar. Het stilliggen had ook zo zijn bekoring, vonden ze. Varen bleek leuk, maar ze begrepen nu, na een paar dagen al, waarom ruim 90% van alle boten stilliggen. Dat scheelt een hoop gedoe. Meer dan 90% van alle boten komt nauwelijks toe aan dat waarvoor ze uiteindelijk zijn ontworpen.

Maar zij behoorden tot de 10%. Er moest weer worden gevaren.

En dat betekende dus ook dat er weer enkele sluizen zouden moeten worden genomen.

Ze hadden hem van diverse kanten haarfijn uitgelegd hoe je zo'n varkentje eenvoudig kon wassen, maar hij wist nu al dat hij er nooit echt van zou gaan houden.

Van varkensvlees ook niet trouwens, maar dat was een heel ander verhaal.

Kring van Albin Motorboot Vaarders p/a Arthur Verheijen – Gentiaan 49 – 9241 EN – Wijnjewoude

Telf : 0516-426711 Mob.nr : 0651076520 / Privé email : olar@kpnmail.nl

www.albin-25.nl

albin25website@albin-25.nl

In de vorige nieuwsbrief heeft u kennis kunnen maken met Irma, de vrouw van John van Mechelen, onze webmaster. Aangezien het nog geen storm loopt met vrijwilligsters die dit initiatief voortzetten, doe ik de volgende poging.

Mijn naam is Olga Verheijen, en aangezien dit niet mijn meisjes achternaam is begrijpt u dat ik getrouwd ben met Arthur, een van de organisatoren van de Kring. Ik ben 62 jaar oud, moeder van dochter Astrid en zoon Hans, en oma van vier prachtige kleinkinderen, Skylar, Xavi, Shaelyn en Bo. Tja, de namen van tegenwoordig, dat was wel even wennen...maar aangezien onze zoon met zijn gezin in Canada woont zijn de namen Skylar en Shaelyn al wel verklaard. Een zoon in Canada is al heel wat, maar kleinkinderen daar is best wel moeilijk, want door de afstand is er te weinig contact. Maar gelukkig maken ze het allemaal goed. Onze dochter woont met haar gezin in De Meern, dus dat is al heel wat dichterbij.

Arthur is helemaal gek van boten, en dat virus is, nadat ik hem leerde kennen, al heel snel op mij overgeslagen. Een "besmettelijke ziekte", maar wel een heel prettige ziekte, dat bootjesvirus. En niet uit te roeien!! Al onze tijd staat in het teken van water en boten en we genieten daar dagelijks volop van. Aangezien we niet meer werken (maar Arthur wel heel veel tijd steekt in (Albin) boten) kunnen we ook alle aandacht hieraan geven.

Wij wonen en varen in Friesland, het mooiste watersport gebied welk je kunt bedenken. Arthur weet hier feilloos de weg, dus ik hoef alleen maar te genieten. De mooiste plekjes en kreekjes weet hij te vinden. Ik vind het heerlijk om aan boord te zijn, en behalve de dagelijkse "beslommeringen" (maar daar ben je op de boot snel mee klaar) vind ik het fijn om o.a. te lezen en te borduren.

In de winter vertoeven we in Spanje, natuurlijk vlak aan de zee. Dus ook hier: water. Maar aan het einde van de winter begint dan het virus weer op te steken en gaan we snel weer naar Nederland om weer met de boot op pad te gaan.

Ik stel voor dat deze rubriek in de Nieuwsbrief iets wordt aangepast, in die zin, dat de pen telkens wordt doorgegeven.....ik geef de pen nu aan **Rita!**

Hartelijke groeten, en graag tot ziens allemaal op de Albin Dag in 2012.

Agenda.

Zoals u weet kunt u via de Kring van Albin Motorbootvaarders gebruik maken van diverse diensten, om uw Albin op te waarderen, te repareren enz. de agenda voor het seizoen 2011 is al behoorlijk gevuld, dus houdt u daar rekening mee als u nog plannen of wensen heeft. Kijk op de site voor de mogelijkheden, en komt u daar niet tegen wat u zoekt, stuur dan even een mail met uw vraag aan

albin25website@albin-25.nl

Dektent.

Op de site heeft u kunnen zien dat we connecties hebben gelegd met een zeilmaker die voor een aantrekkelijk bedrag een mooie nieuwe dektent maakt voor de Albin. De zeilmaker heeft ons verzocht u te laten weten dat de prijzen welke in 2010 werden gehanteerd helaas niet meer exact kunnen worden aangehouden in 2011, wegens het stijgen van de kosten van de materialen. Momenteel zijn er 2 eigenaren van een Albin actief met deze zeilmaker, dus we zullen over enige tijd zeker weer foto's kunnen plaatsen van nieuwe kappen, welke beslist weer zijn uitgevoerd op basis van nieuwe ideeën.

Kring van Albin Motorboot Vaarders p/a Arthur Verheijen – Gentiaan 49 – 9241 EN – Wijnjewoude

Telf : 0516-426711 Mob.nr : 0651076520 / Privé email : olar@kpnmail.nl

www.albin-25.nl

albin25website@albin-25.nl

Wandbekleding.

Met enige regelmaat komt er de vraag waar bekleding voor de wanden van de voor- en achterkajuit verkrijgbaar is. Mocht u met de gedachte lopen om de wanden opnieuw te bekleden, dan bevelen wij u aan om eens te kijken bij Viva Vinyl in Lijnden. Zij verkopen hoogwaardige wandbekleding materialen in diverse soorten en kleuren.

En nu: zomer!!

Op het moment dat u deze Nieuwsbrief ontvangt staat de zomer voor de deur, de vakanties beginnen. Wij wensen u een fijne tijd toe, veel zon en veel vaargenoegen op Uw Albin. Laat ons uw verhalen weten, de anecdote'd die u op het water tegenkomt, de belevenissen en de ergernissen, alles is welkom!! Ook al uw andere vragen, opmerkingen, tips en suggestie' s zijn meer dan welkom!!

Met vriendelijke watersportgroeten,

Maarten, Arthur en John.